

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214010076
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214010076.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bernáta a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Adriany Némethovej, v trestnej veci obžalovanej S. Q. a spol., pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej S. Q. a o odvolaní obžalovaného Y. M. proti rozsudku Okresného súdu Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 29.06.2015, sp. zn. 1T/15/2014 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 04. februára 2016 takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste uloženom obžalovanej S. Q. a vo výroku o treste uloženom obžalovanému Y. M..

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaná

S. Q. , narodená XX.XX.XXXX v N., trvale bytom
N., T. X. B. číslo XXXX/XX,

a

obžalovaný

Y. M. , narodený XX.XX.XXXX v N., trvale bytom
N., T. X. B. číslo XXXX/XX,

o d s u d z u j ú :

Obžalovaná S. Q.

Podľa § 211 odsek 3 Trestného zákona a s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a po zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona) na trest odňatia slobody 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona s a výkon trestu odňatia slobody podmiennečne o d k l a d á .

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona s a u r č u j e skúšobná doba na 3 (tri) roky.

Podľa 50 odsek 2 a s poukazom na ustanovenie § 51 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona s a obžalovanej u k l a d á v skúšobnej dobe osobne zabezpečiť, aby sa maloleté deti, o ktoré je povinná sa starať a vychovávať ich, na každé vyučovanie riadne a včas dostavili do školy, v ktorej vykonávajú povinnú školskú dochádzku.

Obžalovaný Y. M.

Podľa § 211 odsek 3 Trestného zákona a s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a po zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona) na trest odňatia slobody 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba na 3 (tri) roky.

Podľa § 50 odsek 2 a s poukazom na ustanovenie § 51 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona sa obžalovanému odkladá v skúšobnej dobe osobne zabezpečiť, aby sa maloleté deti, o ktoré je povinný sa starať a vychovávať ich, na každé vyučovanie riadne a včas dostavili do školy, v ktorej vykonávajú povinnú školskú dochádzku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa konajúci samosudcom, napadnutým rozsudkom uznal obžalovanú S. Q. (ďalej len obžalovaná“) a obžalovaného Y. M. (ďalej len „obžalovaný“) vinnými zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil každý z nich samostatne (a z nedbanlivosti) na tom skutkovom základe, že:

počas školského roka 2012/2013 v období od 02.09.2012 do 30.06.2013 v obci N., časť Z. XXX/XXX, obaja ako rodičia svojich maloletých školopovinných detí X. M., narodeného XX.XX.XXXX, Q. M., narodeného XX.XX.XXXX a I. M., narodeného XX.XX.XXXX, týchto v uvedenom období vydali nebezpečenstvu spustnutia tým, že namiesto toho, aby obaja dbali na to, aby ich deti riadne navštevovali Základnú školu s vyučovacím jazykom maďarským na N. ulici v N., im umožnili, aby v tomto čase namiesto do školy zostávali doma, v dôsledku čoho u mladistvého X. M. škola evidovala v uvedenom období jedného školského roka celkovo XXX neospravedlnených vyučovacích hodín, u maloletej Q. M. škola evidovala v uvedenom období jedného školského roka celkom 308 neospravedlnených vyučovacích hodín, a hoci obaja obžalovaní rodičia týchto detí boli v uvedenom období zo strany školy opakovane upozorňovali na skutočnosť, že ich deti do školy nechodia, k náprave v školskej dochádzke detí nedošlo, pričom počas tohto obdobia boli deti výlučne pod vplyvom obžalovaných, ktorých postoj k otázke plnenia povinnosti chodiť do školy mohlo viesť u maloletých detí k tomu, že si nežiaduce návyky a sklony k záhaľčivému spôsobu života osvoja.

Za tento prečin súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil každému z obžalovaných podľa § 211 odsek 3 Trestného zákona a s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 36 písmeno l/ Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 37 písmeno m/ Trestného zákona) nepodmienečný trest odňatia slobody a to obžalovanej vo výmere šesť mesiacov a obžalovanému vo výmere osem, na výkon ktorého každého z nich podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Napadnutý rozsudok bol obžalovanej, obžalovanému, ich spoločnému obhajcovi a prokurátorke Okresnej prokuratúry Komárno oznámený vyhlásením v ich prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom 29.06.2015, ihneď po ktorom oznámení, teda včas, každý z obžalovaných podal odvolanie síce bez uvedenia, proti ktorému výroku napadnutého rozsudku smeruje, ktoré však s poukazom na ustanovenie § 308 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku a contr. mohlo smerovať iba proti výroku o každom z nich uloženom treste.

Takto včas podané odvolanie obžalovaní odôvodnili prostredníctvom svojho spoločného obhajcu písomnými podaniami postupne doručenými jednak 07.12.2015 súdu prvého stupňa, jednak 29.01.2016 Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“) a to predovšetkým tvrdením, že uložené im tresty sú neprímerane prísne a nespravodlivé žiadajúc o uloženie peňažných trestov alternatívne trestov

domáceho väzenia, uvedúc v tejto súvislosti rozsiahle právne úvahy o úlohe a cieľoch trestnej politiky a represie, o spravodlivosti, o ľudských právach a slobodách a pokiaľ ide o možnosť uloženia trestu domáceho väzenia poukázali na ustanovenie § 2 odsek 1 veta druhá Trestného zákona a na zákon číslo 78/2015 Z.z., ktorého článok III nadobudol účinnosť 01.01.2016. Súdu prvého stupňa tiež vytkli nepriznanie im poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno n/ Trestného zákona. Zo všetkých týchto dôvodov a „z dôvodu zachovania dvoj inštančnosti konania“ obžalovaní odvolaciemu súdu navrhli, aby podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Po splnení podmienok a predpokladov ustanovených v § 293 odsek 5 Trestného poriadku sa verejné zasadnutie odvolacieho súdu uskutočnilo v neprítomnosti oboch obžalovaných.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa vyjadrila v tom smere, že pokiaľ ide o nepriznanie poľahčujúcej okolnosti uvedenej § 36 písmeno n/ Trestného zákona vo výroku napadnutého rozsudku o každemu z obžalovaných uloženom treste, považuje ich odvolanie za dôvodné, pokiaľ ide o druh každému z nich uloženého trestu konštatovala, že trestný čin, zo spáchania ktorého boli napadnutým rozsudkom uznaní vinnými, spáchali v skúšobnej dobe podmieneného trestu uloženému im za taký istý trestný čin. V konečnom návrhu odvolaciemu súdu navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste uloženom každému z obžalovaných a po priznaní každému z nich aj poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno n/ Trestného zákona uložiť primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody a na jeho výkon ho zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd plnením svojej prieskumnej povinnosti v prejednávanej veci (v ktorej bola obžaloba podaná 18.02.2014 a ktorá mu bola predložená na rozhodnutie 13.01.2016), v rozsahu vyplývajúcom mu z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku, na podklade obžalovanými podaných odvolaní preskúmal iba výroky o uložených im trestoch napadnutého rozsudku a správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a to aj z hľadiska výskytu takých prípadných chýb, ktoré neboli odvolaniami obžalovaných vytýkané, ktoré by však mohli odôvodniť podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Plnením z dôvodov vyššie uvedených na výroky o trestoch napadnutého rozsudku uložených obžalovaným obmedzenej prieskumnej povinnosti odvolací súd následne zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci zadovážený dostatok dôkazov nevyhnutne potrebných na objasnenie všetkých skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku, ktoré dôkazy súd prvého stupňa ako potrebné pre svoje rozhodnutie o treste ukladanom obžalovanej a obžalovanému na hlavnom pojednávaní v prejednávanej veci aj vykonal (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov zameraných na objasnenie skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých závažných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by boli porušením ustanovení majúcich zabezpečiť v hore uvedenom smere objasnenie veci alebo právo obhajoby.

Zistenia súdu prvého stupňa dôležité pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktoré mohol mať za preukázané, tak mohli vychádzať (a z podstatnej časti aj vychádzajú) z výsledkov (z vyššie uvedených hľadísk) úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, zodpovedajúceho všetkým kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, avšak súd prvého stupňa pri hodnotení všetkých týchto vykonaných dôkazov dôsledne nepostupoval aj podľa ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo tak obžalovanej, ako aj obžalovanému potrebné priznať aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písmeno n/

Trestného zákona spočívajúcu v napomáhaní pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a to vzhľadom na jej resp. jeho v prejednávanej veci podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku učené a súdom prvého stupňa podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijaté vyhlásenie (§ 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku).

Plnením z dôvodov vyššie uvedených iba na výroky o trestoch napadnutého rozsudku uložených obžalovanej a obžalovanému obmedzenej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v prejednávanej veci s výnimkou právnej úvahy súvisiacej s v ustanovení § 36 písmeno n/ Trestného zákona uvedenou poľahčujúcou okolnosťou, ktorú aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo možné a potrebné obom obžalovaným priznať, všetky ostatné zistené a dokázané skutočnosti právne posúdil podľa všetkých, do úvahy prichádzajúcich ustanovení zákona v otázke trestu ukladaného (§ 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku).

Odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa výrokov o treste uloženom obžalovanej a obžalovanému na strane jednej iba z vyššie uvedeného dôvodu nie je v plnom súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku, pretože súd prvého stupňa v ňom neuviedol žiadne skutočnosti, o ktoré oprel u nich nezistenie poľahčujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 36 písmeno n/ Trestného zákona a s tým súvisiaceho, do úvahy prichádzajúceho použitia ustanovenia § 38 odsek 3 Trestného zákona pri ukladaní trestu každému z nich. Na strane druhej odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje všetky ostatné relevantné skutkové zistenia a právne úvahy, ktorými sa súd prvého stupňa spravoval, keď v prejednávanej veci dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona v otázke obžalovanej a obžalovanému ukladaného nepodmienečného trestu odňatia slobody (§ 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného zákona), na ktoré by odvolací súd ako na inak správne a úplné iba poukázal (a nepovažoval by za potrebné ich ani zmeniť, ani doplniť, a to ani pokiaľ ide o písomné odvolacie námietky, úvahy a návrhy obžalovaných týkajúce sa druhu každému z nich uloženého nepodmienečného trestu), kedy pozornosti súdu prvého stupňa nebolo ušlo, že oboch obžalovaných uznal napadnutým rozsudkom za vinných zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona v jeho nedbanlivostnej forme a že tento síce spáchali v skúšobnej bobe podmieneného trestu uloženého každému z nich za taký istý, teda tiež nedbanlivostný prečin, a to aj s dôsledkami z ustanovenia § 49 odsek 12 Trestného zákona a contr. z toho vyplývajúcimi.

Z dôvodu vyššie uvedeného, v prejednávanej veci neopodstatneného nepriznania každému z obžalovaných poľahčujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 36 písmeno n/ Trestného zákona, následného nepoužitia s tým súvisiaceho ustanovenia § 38 odsek 3 Trestného zákona pri ukladaní každému z nich trestu odňatia slobody (§ 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku), ale aj v dôsledku zjavného neprihliadnutia nielen na takto vzniknutú prevahu dvoch významných poľahčujúcich okolností nad jednou priťažujúcou okolnosťou uvedenou v § 37 písmeno m/ Trestného zákona, ale aj na nespornú skutočnosť, ktorou je v prejednávanej veci spáchanie nedbanlivostného trestného činu každým z obžalovaných v skúšobnej dobe podmieneného trestu uloženého mu tiež za nedbanlivostný trestný čin sa podľa názoru odvolacieho javí napadnutým rozsudkom obom obžalovaným hoci bezprostredne na dolnej hranici trestnej sadzby ustanovenej v odseku 3 § 211 Trestného zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody trest (avšak iba pokiaľ ide o jeho druh) neprimerane prísny (§ 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku).

Odvolací súd podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku zruší napadnutý rozsudok aj:

- pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (písmeno b/);

- ak je uložený trest neprimeraný (písmeno e/).

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 odsek 1 alebo odsek 2 Trestného poriadku, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Keďže odvolací súd zistil vyššie uvedené dôvody, podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/ odsek 2 Trestného poriadku na podklade odvolania obžalovanej a odvolania obžalovaného, zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o každom z nich uloženom treste a za splnenia podmienok ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku (považujúc odvolací návrh spoločného obhajcu oboch obžalovaných na postup podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku a jeho odôvodnenie za údiv vzbudzujúce) rozhodol sám rozsudkom tak, že na podklade súdom prvého stupňa zistených skutočností a okolností majúcej vplyv a význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery, avšak po ich zákonom zodpovedajúcom vyhodnotení obžalovanej aj obžalovanému podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 211 odsek 3 Trestného zákona (šesť mesiacov až päť rokov) a s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (v dôsledku zistenia dvoch poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a jednej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona) upravenej znížením jej hornej hranice o jednu tretinu (až na tri roky a šesť mesiacov uložil trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, jeho výkon podľa § 49 odsek 1 Trestného zákona podmienenečne odložil určiac podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona skúšobnú dobu na tri roky a podľa § 50 odsek 2 a s poukazom na ustanovenie § 51 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona uložiac každému z obžalovaných v skúšobnej dobe osobne zabezpečiť, aby sa maloleté deti, o ktoré je povinný sa starať a vychovávať ich, na každé vyučovanie riadne a včas dostavili do školy, v ktorej vykonávajú povinnú školskú dochádzku.

Odvolací súd mal za to, že tento obžalovanej aj obžalovanému uložený trest tak čo do druhu (odňatie slobody s podmienenečným odkladom jeho výkonu) ako aj jeho výmery (v dolnej tretine zákonom ustanovenej trestnej sadzby), vrátane výmery skúšobnej doby (v polovici jej v ustanovení § 50 odsek 1 Trestného zákona na jeden rok až päť rokov určenej sadzby) zodpovedá všetkým kritériám ustanoveným pre ukládanie trestu v § 34 odsek 4 Trestného zákona (spôsob spáchania činu, jeho následok, nedbanlivostné zavinenie, zistené dve poľahčujúce okolnosti a jedna priťažujúca okolnosť, osoba páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy) a preto je spolu povinnosťou uloženou podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona spôsobilý aj na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovanou a obžalovaným tak, že každému z nich zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov, zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovanej a obžalovaného spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.